

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo „Angeljček!“

Štev. 12.

V Ljubljani, 1. decembra 1903.

Leto XXXIII.

Nove jaslice.

Tiste stare lanske jasli
Niso jasli več nobene,
Nove bomo naredili . . .
Ali kakšne? Čujte mene!

Bukev mi je darovala
Ves zeleni lepi mah,
In stezica mi je dala
Svoj sneženobeli prah.

Leska mi je naložila
Drobnih šibic polne rame,
In pšenični so mi snopi
Obljubili mehke slame.

Rosa pa je ponudila
Biserov mi celo pest;
Lučke si bom izposodil
Od rumenih božjih zvezd.

Kamenčki so šli za mano,
Da iz njih bi hlevce zgradil,
Travice so me prosile,
Da bi jih pred hlevcem vsadil.

In ovčic bo dala trata,
Kar jih duša poželi.
A pastirčki? dragi moji —
No, pastirčki boste vi.

Kje pa vzeli bi najdražje?
Kje je sveta družba naša:
Jezusček, Marija, Jožef?
To se slednjič resno vpraša!

Te pa mora, dragi moji,
Vsak nositi v srcu sam!
Oj, če ne vam novih jaslic
Še napraviti ne znam . . .

Silvin Sardenko.

